

БІЛИЙ Микола Іванович

Випускник
геологорозвідувального
факультету (1955 р.)

Начальник управління закордонних зв'язків ВАТ «Газпром» (до 2001 р.)
Почесний працівник газової промисловості. Академік Української нафтогазової Академії, кандидат геолого-мінералогічних наук.
Лауреат премії Ради Міністрів СРСР (1987)

Народився 1 грудня 1933 р. у м. Береза Брестської області в Білорусії. У 1950 р. закінчив середню школу і вступив до Львівського політехнічного інституту на спеціальність «Геологія й розвідка родовищ нафти й газу», де здобув кваліфікацію гірничого інженера-геолога.

Студентські роки у Львові залишили в пам'яті Миколи Білого найяскравіші враження. Через багато років він зміг оцінити високий рівень професорського складу, а блискучі лекції професора В. Б. Порфир'єва пам'ятні дотепер. В інституті хлопець познайомився зі студенткою силікатного факультету Алевтиною Громовою, яка стала його дружиною. Подружжя Білих разом уже 57 років.

Після закінчення інституту Микола Іванович працював оператором із дослідження свердловин на промислах Туймазинського нафтового родовища в Башкирії, геологом, старшим геологом, а потім був призначений старшим геологом тресту «Башсхіднафторозвідка». У 1961 р. його відрядили до Індії — в державну компанію з розвідки й видобутку нафти й газу (ONGC), де він працював старшим геологом Анклешварського нафтового родовища у штаті Гуджераат.

У 1963 р. М. І. Білого призначили радником із геології Західного департаменту ONGC у м. Борода. Він брав безпосередню участь у розвідці й освоєнні родовищ штату Гуджераат.

Перспективи нафтогазоносності Камбейського басейну Західної Індії були узагальнені в кандидатській дисертації, яку він захистив у 1969 р. Робота дістала високу оцінку академіка А. О. Трофимука і професора М. А. Єременка.

Після повернення з Індії в 1965 р. М. І. Білий був направлений в об'єднання «Краснодарнафтогаз» Міннафтопрому

СРСР начальником геологічного відділу об'єднання. В 1968 р. брав участь у роботі делегації Міністерства нафтової промисловості СРСР, очолюваної першим заступником міністра С. А. Оруджевим, із підготовки п'ятирічного плану розвитку нафтової промисловості Індії.

У 1968 р. переведений на роботу в центральний апарат Міністерства нафтової промисловості СРСР головним геологом Управління зовнішніх зв'язків, а потім помічником першого заступника міністра нафтової промисловості. У вересні 1972 р. М. І. Білий почав працювати у Міністерстві газової промисловості СРСР на посадах завідувача секретаріату міністра, начальника канцелярії, керуючого справами.

Згодом, у 1976 р., Микола Іванович повернувся на геологічну службу й був призначений заступником начальника геологічного управління. На цій посаді з невеликими перервами він працював до 1991 р.

Зі створенням у 1989 р. Державного газового концерну «Газпром» М. І. Білий був призначений заступником начальника — головним геологом відділу перспективного розвитку. З огляду на його закордонний досвід роботи і знання англійської мови міністр газової промисловості СРСР В. С. Черномірдин у вересні 1991 р. призначив Миколу Івановича начальником Управління закордонних зв'язків.

У серпні 2001 р. Микола Білий був запрошений на посаду радника голови правління німецької компанії «Wintershall», у якій працював до грудня 2003 р., сприяючи налагодженню співпраці компанії з організаціями «Газпрому», брав активну участь у створенні спільного підприємства «Ачим-газ».

Згодом Микола Іванович був запрошений у компанію «Нортгаз», де працював головним геологом — віце-президентом, а потім радником із геології.

У 2010 р. він завершив свою трудову діяльність, яка тривала 54 роки. М. І. Білий нагороджений орденом «Знак пошани» (1980), медаллю «40 років Народної Республіки Болгарії», визнаний гідним звання «Почесний працівник газової промисловості» (1983), заслужений працівник Мінпалітеноенерго Росії (1997), пам'ятної медалі РЕВ «За будівництво магістрального газопроводу «Союз» (1979), знака «Відмінник Міністерства газової промисловості СРСР» (1979).

Батькову справу продовжили доньки: Валерія — інженер-геолог і Неллі — інженер із розробки газових родовищ. Обидві — випускниці Московського університету нафти й газу ім. І. М. Губкіна.

Подружжя Білих